

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LXXV.

Vydána dne 1. července 1919.

Obsah: (Čís. 354.—357.) 354. Nařízení o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky. — 355. Nařízení o odkladu působnosti zákona o osmihodinné době pracovní pro podniky železniční. — 356. Nařízení, jímž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků. — 357. Nařízení o uvolnění obchodu zrnkovou kávou.

Čís. 354.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919

o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307 a uher. zák. čl. LXIII z roku 1912 a čl. L z r. 1914 se nařizuje:

O zabavení.

§ 1.

Obilí sklizně r. 1919 v oblasti československého státu jest ve prospěch státu zabaveno tím okamžikem, kdy se oddělí od orné půdy.

Smlouvy, kterými se prodává sklizeň obilí úhrnem, nebo budoucí sklizeň za určitou cenu (§ 1276 ob. z. obč.), se zakazují a jsou neplatny.

Za obilí podle tohoto nařízení se pokládají: pšenice, špalda, žito, souržice (přirozená směs pšenice a žita neb ječmene), ječmen, oves, kukuřice všeho druhu (též kukuřičné palice), dále směska všeho druhu těchto plodin (včetně zadiny).

Držitelé obilí jsou povinni pečovat o jeho zachování.

§ 2.

Zabavení má ten účinek, že zabavené předměty (§ 1) nesmějí se ani zpracovati, ani spotřebovati, ani zkrmiti, ani dobrovolně nebo nuceně zciziti, pokud to není tímto nařízením nebo zvláštními předpisy povoleno.

Tuzemské obilí nesmí se kupovati ani prodávati a to ani v době, kdy zabavení ještě nenastalo.

Právní jednání, jež se přičií těmto zákazům, jsou neplatna.

§ 3.

Bez ohledu na zabavení smějí

1. držitelé zemědělských podniků:

a) spotřebovati zabavené obilí vlastní sklizně v množství, jež úpravou spotřeby bude stanoveno

k vlastní výživě, dále k výživě příslušníků rodiny, bydlících ve společné domácnosti, jakož i k výživě příslušníků jich domácnosti (hospodářství), pokud tyto osoby jsou činny při obdělávání půdy jakožto zemědělství dělníci neb stále dozorčí orgány, včetně oněch dělníků, osob k výměnku nebo jiným po právu stávajícím naturálním dárkám oprávněných, a zřizenců, jimž za výměnek neb mzdu přísluší volná strava, mlýnské výrobky, neb chleboviny;

b) upotřebiti obilí nezbytné k výsevu v míře, kterou stanoví politická zemská správa;

c) zkrmiti obilí v množství, jež bude stanoveno zvláštními předpisy (§ 2);

d) používati domácích a ručních mlýnů, avšak jen se zvláštním povolením úřadů. Úřad může učiniti vhodná opatření, jimiž bylo vyloučeno používati takovýchto mlýnů, v příčině jejich provozu nebylo bližší upraveno;

2. mlýny semlíti a sešrotovati obilí jimi k semletí nebo k sešrotování dodané od zemědělských samozásobitelů [č. 1, lit. a) a c)], dle zevrubnějších ustanovení, jež vydají zemské politické úřady.

Zemský politický úřad a s jeho zmocněním úřad může mletí a šrotování obilí pro zemědělské samozásobitele obmezit i na určité mlýny, naříditi uzavření mlýnů, jež nebyly připuštěny k mletí a šrotování, jakož i vydati zvláštní předpisy, jimiž se upravuje dodávka obilí samozásobitelů do mlýna a vydávání mlýnských výrobků ze mlýnů samozásobitelům.

§ 4.

Ministerstvo pro zásobování lidu vydá všeobecná nařízení o upotřebení obilí.

Ministerstvo zemědělství ve shodě s ministerstvem pro zásobování lidu upraví upotřebení obilí k osevu.

§ 5.

Při provádění úkolů spojených s obilním hospodářstvím použije ministerstvo pro zásobování

lidu Státního obilního ústavu. Zevrubnější ustanovení o organizaci Státního obilního ústavu vydá ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 6.

Držitel obilí jest povinen je nabídnouti a prodati Státnímu obilnímu ústavu, nebo jeho zmocněncům za stanovenou přejímací cenu, pokud mu nemá zůstatí podle tohoto nařízení nebo zvláštních předpisů podle něho vydaných.

Státní obilní ústav jest povinen zakoupiti obilí, jež se mu nabídne ke koupi.

Cena buď zaplacená při odbírce zboží hotově. Neodebere-li se toto ihned při sjednání koupě, buď dána při sjednání koupě splátka až do výše 50% kupní ceny a zbytek buď zaplacen podle dalších odbírek.

Přejímací ceny stanoví ministerstvo pro zásobování lidu ve shodě s ministerstvem zemědělství a ministerstvem financí.

Pokud zemědělci nepoužijí úplně oprávnění k upotřebení obilí k výživě, zkrmení nebo k osevu (§ 3, odstavec 1 a—d), jsou povinni zbývající množství prodati Státnímu obilnímu ústavu.

Právní jednání, jež odporují tomuto nařízení, jsou neplatná.

§ 7.

Zemský politický úřad vydá zevrubnější předpisy o převzetí obilí. Obzvláště může naříditi, že určité obvody jsou povinny dodatí určitá nejmenší množství (kontingenty) jednotlivých druhů obilí v určitých obdobích stanovených se zřetelem k místním poměrům.

Při vyměřování kontingentu dlužno přihlížeti nejenom k osevní ploše, ale i k výsledku sklizně.

Ministerstvo pro zásobování lidu jest zmocněno, osvoboditi od povinnosti dodávkové drobné zemědělce. Rozsah tohoto osvobození určen bude zvláštními předpisy.

Proti nejmenšímu množství, jež bylo možno dodatí, nelze činiti námitek s poukazem na právo vyhrazené v § 3, odstavec 1 a) a c), totiž právo použití obilí k výživě a krmení.

§ 8.

Účinky zabavení se končí:

1. přípustným použitím nebo zcizením (§§ 3, 4, 6 a 42);
2. nucenou odbírkou (§ 26);
3. propadnutím (§§ 39 a 40).

Soupis zásob.

§ 9.

Ministerstvo pro zásobování lidu může pro všechny, nebo jednotlivé státní obvody kdykoliv naříditi soupis zásob obilí a mlýnských výrobků.

Kdo má zásoby těchto předmětů, nebo je chová pro jiné, jest při soupise povinen, ohlásiti je v ustanovený den a v určité lhůtě úřadu, v jehož okrese zásoby jsou.

Kdo uschovává zásoby náležející jiným, je kromě toho povinen, jmenovati toho, kdo jest oprávněn jimi disponovati.

Úřad, přihlížející k místním poměrům, určí, jakého řízení jest použití pro soupis zásob v jednotlivých obcích nebo částech obce.

§ 10.

Úřad přesvědčí se vhodným způsobem, zda jsou učiněné údaje úplné a správné. Nastanou-li pochybnosti o správnosti neb úplnosti přihlášek, může úřad kdykoliv naříditi nový soupis zásob.

Všeobecná povinnost poskytnouti vysvětlení a pomoc.

§ 11.

Úřad a Státní obilní ústav jsou oprávněny v zemědělských i jiných podnicích, a v případě odůvodněného podezření i v zásobárnách a v jiných místnostech, svými zmocněnci konati kdykoliv prohlídky a nahlížení do záznamů hospodářských a obchodních.

Zmocněncům úřadu i Státního obilního ústavu buď dovolen přístup do místností těchto a buďte jim, žádají-li o to, dána veškerá vysvětlení, jichž je třeba.

§ 12.

Výrobci a všechny podniky, jež zpracují obilí a mlýnské výrobky, dále obchodníci, skladiště, sušárny a dopravní podniky mají obzvláště povinnost zmocněncům úřadu a Státního obilního ústavu kdykoliv poskytnouti přístup do místností podniku, skladních a jiných, dovoliti jim prohlídku a dáti k vybičování potřebná vysvětlení a výkazy.

§ 13.

Aby byl umožněn nepřetržitý přehled zásob obilí, jež jsou pohotově, může zemská politická správa přinutiti majitele zemědělských podniků, aby podali vysvětlení o způsobu obdělávání, o osevu neb sklizni půdy, na níž hospodaří, o výsledcích osevu, sklizně a výmlatu, jakož i, aby vedli záznamy o výsledku žní a výmlatu.

§ 14.

Každý, koho úřad k tomu vybídne, má povinnost vzíti na se úřad důvěrníka a spolupůsobiti při soupisu zásob, přezkoumání a zpracování jeho. U osob, které jsou ve službách veřejných, je třeba k tomuto spolupůsobení svolení jejich služebního úřadu.

Důvěrníci mají postupovati, nehledíce k osobě a dle nejlepšího vědomí a svědomí, chovati

v tajnosti seznane soukromé poměry neb obchodní tajemství držitelů zásob a, pokud nejsou veřejnými úředníky, slíbiti, že budou povinnosti tyto plniti.

Úřad důvěrníka jest úřadem čestným.

Funkce důvěrníka může býti někdo sprostěn pouze z důležitých důvodů.

Jak se upravuje spotřeba.

§ 15.

Ministerstvo pro zásobování lidu stanoví, dle jakých zásad smí se obilí a z něho získané mlýnské výrobky spotřebovati.

Tento úřad, přihlédaje k nákladům, jež se mají hraditi, ustanoví ve shodě s ministerstvem zemědělství a ministerstvem financí též příkazovací ceny Státního obilního ústavu.

§ 16.

Zemský politický úřad učiní opatření, jichž je třeba k úpravě spotřeby v zemi, když vyslechl dříve zemskou hospodářskou radu.

§ 17.

Učiní opatření, potřebná pro úpravu spotřeby v jednotlivých obcích, možno přenechati úřadu nebo obci pro obvod obce. Tyto práce obstarává obec v přeneseném oboru působnosti.

§ 18.

Přenesli-li se úprava spotřeby na obec, může obecní zastupitelstvo práce s tím spojené obstarávati vlastním zásobovacím (hospodářským) úřadem.

Nemůže-li obec dostáti svým úkolům při úpravě spotřeby, může ji úřad kdykoliv odejmouti obstarávání těchto prací.

§ 19.

Zemský politický úřad a po jeho zmocnění úřad neb obec, na něž byla přenesena úprava spotřeby, mají stanoviti prodejní cenu pro drobný obchod a mohou dále naříditi, aby se:

1. chléb a mlýnské výrobky vydávaly v určitých množstvích a v určitých prodejnách v určitých hodinách na průkaz nebo jiným způsobem,
2. naříditi výrobu jednotného chleba, a
3. upravit výrobu a odbyt chleba a pečiva v rámci všeobecně platných ustanovení.

O výmlatu, skladu, semletí a dopravě.

§ 20.

Držitel obilí jest povinen je vymlátiti (kukuřici vyluštiti) a ohlásiti výmlat úřadu. Bližší předpisy o způsobu tohoto hlášení vydají zemské správy politické.

Úřad může se zřetelem k místním zemědělským poměrům stanoviti lhůtu výmlatu, a uplyula-li tato lhůta marně, dáti na náklady a nebezpečí držitele obilí vymlátiti a k tomu účelu použití jeho hospodářských místností a prostředků jeho podniku.

Úřad může v případě, že by výmlat nebyl prováděn vinou zemědělce, dáti provéstí výmlat vlastními orgány za náhradu nákladů výmlatu v místě obvyklých, aniž by byl dříve stanovil lhůtu.

§ 21.

Kdo má, uschovává, vyrábí mlátičí stroje (ruční mlátičky, žentoury, motorem poháněné mlátičky, čistící a rozřídovací stroje, dále k pohonu mlátiček užívané parní lokomobily a benzinové, vztažmo benzolové lokomobily), neb obchoduje jimi, je povinen tyto stroje na vyzvání zemské politické správy nebo se zmocněním jejím okresní politické správy uvésti neprodleně do stavu k provozování způsobilého a je úřadu nebo místu jím označenému přechodně nebo na celou dobu mlácení za přiměřenou náhradu, kterou stanoví okresní politická správa, prodati nebo zapůjčiti.

Politická okresní správa může dle potřeby zaříditi, aby stroje v odstavci 1. označené uvedeny byly na útraty držitele do náležitého stavu.

§ 22.

Mlýny jsou k úřednímu vybídnutí povinny, uschovávati obilí a je semletí.

Ministerstvo pro zásobování a s jeho zmocněním zemský politický úřad může stanoviti skladištné a melné.

§ 23.

Osoby, jež zmocněny jsou Státním obilním ústavem skupovati obilí, smějí jím disponovati toliko podle příkazu Státního obilního ústavu.

Mlýny jsou povinny, aby vedly úřadem předepsané záznamní knihy a podávaly nepřetržitě výkazy o stavu skladu.

Zemský politický úřad může předepsati vzor těchto záznamních knih a výkazů.

§ 24.

Úřad může použití skladních místností pro uschování obilí a mlýnských výrobků, jakož i šíření za náhradu, kterou ustanoví.

Držitelé mlýnů, skladišť nebo sušáren jsou povinni zmocněncům úřadu a Státního obilního ústavu kdykoliv poskytnouti přístup do místností podniku, dovoliti jich prohlídku a dáti potřebná vysvětlení.

§ 25.

Majiteli nákladního povozu s potahem, nebo bez potahu, nebo majiteli zvířete hodícího se k dopravě břemen, může politickou správou okresní býti uloženo, dodati je za odměnu, již

tento stanoví, s přiměřenou výstrojí státu pro dopravní práce, jež vyplývají z provádění tohoto nařízení. Politická okresní správa může též určit osobu, která při nákladním povozu nebo zvířeti, jež mají se dodati, má konati službu průvodčího (vozky, vůdce soumara).

Ustanovení v odstavci prvním tohoto paragrafu vztahují se obdobně též na dodání silostrojů a plavidel a jejich obsluhu.

O donucovacích opatřeních.

§ 26.

Nedostál-li držitel svým zaviněním své dodávkové povinnosti ve lhůtě úřadem stanovené (§ 7), nebo není-li osoba nebo pobyt oprávněného znám, nařídí úřad přímo nucenou odbírku obilí.

§ 27.

Dojde-li k nucené odbírce zásob proto, že nebyly včas dodány, buď od přejímací ceny odraženo 20%. Kromě toho lze držiteli uložit náklady nucené odbírky.

Není-li držitel nebo pobyt jeho znám, nebo má-li cena sloužiti k uspokojení nároků jiných osob z věcných práv, buď cena složena u soudu.

Všeobecná ustanovení.

§ 28.

Držitel zásob obilí a mlýnských výrobků je povinen, je i po prodeji tak dlouho uschovávat i a o jejich zachování pečovat, až budou odebrány. Ministerstvo pro zásobování lidu nebo s jeho svolením zemská správa politická může jim povolití přiměřené skladiště.

§ 29.

Železnice, nebo paroplavební podniky smějí přijmouti zásilky obilí a mlýnských výrobků k dopravě pouze tehdy, je-li připojeno k dopravním dokladům pro každou zásilku dopravní osvědčení.

Železniční zaměstnanci jsou zodpovědní za zachovávání tohoto předpisu.

Byla-li zásilka k dopravě odevzdána bez dopravního osvědčení, nechť stanice určení oznámí to příslušnému úřadu. (§ 31). Neoznámí-li tento úřad do tří dnů po přijetí oznámení své opatření stanici určení, může býti zásilka vydána adresátovi na nákladním listu uvedenému.

Vyhotovovati osvědčení dopravní jest oprávněn jak Státní obilní ústav, tak i úřad, tento však jen potud, pokud se týče dopravy v témže politickém okrese. Zevrubnější ustanovení o postupu, jehož při tom dlužno seříditi, vydá zemská politická správa. Vzor tohoto osvědčení stanoví ministerstvo pro zásobování lidu.

Předcházející ustanovení platí i pro zásilky vojenské správy.

§ 30.

Ku provádění úkolů uložených tímto nařízením politické správě okresní a Státnímu obilnímu ústavu zřídí se okresní obilní úřady. Blížší předpisy o tom vydají se zvláštním nařízením.

§ 31.

„Úřadem“ bez zevrubnějšího označení, rozumí se v tomto nařízení, než zřídí se okresní obilní úřady v § 30, zmíněné, státní politická okresní správa (na Slovensku županský úřad), v obcích s vlastním statutem magistrát (městský, obecní úřad), pokud zemská politická správa práce úřadu příslušející si nepřisvojí zcela neb částečně. Na Slovensku obstarává úkoly zemské politické správy hospodářský úřad v Bratislavě.

§ 32.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

Ustanovení o trestech.

§ 33.

1. Kdo zúmyslně úřadu zatajuje zásoby obilí a mlýnských výrobků z něho získaných, jež má v držení nebo jež uschovává,

2. kdo zúmyslně poškodí, zničí, odstraní nebo neprávem zpracuje, zkrmí nebo zcizí zabavené zásoby obilí nebo mlýnských výrobků z něho získaných,

3. kdo obilí, jako osev přenechané, nebo k tomu účelu nabyté zúmyslně k účelu tomuto nepoužije, trestá se soudem pro přestupek vězením od 1 týdne až do 6 měsíců. Mimo trest vězení lze uložití peněžitou pokutu až do 2000 K;

4. kdo proviní se uvedenými činy u zásob, jejichž hodnota převyšuje 500 K, buď potrestán pro přečin tuhým vězením od 1 měsíce až do 1 roku. Mimo trest vězení lze uložití pokutu peněžitou až do 20.000 K.

§ 34.

1. Kdo úmyslně nabude neb zprostředkuje nabytí takových zabavených zásob obilí neb získaných z něho mlýnských výrobků od někoho, kdo není oprávněn je zciziti;

2. kdo, neomluviv se náležitě, neučiní během stanovené lhůty údajů, žádaných od něho při sepsání zásob, kdo zdráhá se zodpověděti otázku jemu dané, nebo je zodpoví nesprávně;

3. kdo odpírá zmocněncům úředním, neb Státního obilního ústavu vstup do svého podniku, svých zásobáren neb jiných místností, nedovolí nahlédnouti ve své hospodářské neb obchodní záznaky, neb odepře dáti vysvětlení neb učiní vysvětlení nesprávná;

4. kdo, nemaje důvodné příčiny, odpírá přimouti úřad důvěrníka (§ 14) neb odpírá takový úřad dále vésti;

5. kdo vykonává tento úřad, neprávem prozradí seznávané soukromé poměry neb obchodní tajemství držitelů zásob;

6. zmocněnec Státního obilního ústavu nebo držitel mlýna neb jiného průmyslového nebo živnostenského podniku, jenž povinnosti na něho přenesené poruší, nebo jich nedbá, obzvláště onen komisionář, který o své újmě bez příkazu Státního obilního ústavu disponuje obilím neb mlýnskými výrobky;

7. železniční zaměstnanec, který přijme k dopravě zásilky obilí neb mlýnských výrobků bez dopravního osvědčení nebo jinak zúmyslně nebo vědomě spolupůsobí při dopravě zásilek, jež nejsou kryty dopravním osvědčením, trestá se okresním politickým úřadem pokutou peněžitou až do 20.000 K, nebo vězením až do 6 měsíců.

§ 35.

Všechny jiné přestupky tohoto nařízení nebo předpisů na základě jeho vydaných trestají se okresním politickým úřadem pokutou peněžitou až do 10.000 korun nebo vězením až do tří měsíců, za přitěžujících okolností však peněžitou pokutou až do 20.000 korun nebo vězením až do šesti měsíců. Na Slovensku přísluší stíhati veškeré činy trestné proti předpisům tohoto nařízení (§ 33 a násl.) a činiti jinak soudu vyhrazená opatření administrativní vrchnosti policejní.

§ 36.

Při odsouzení dle § 33, § 34 č. 1, a § 35, lze též nalézt na ztrátu živnostenského oprávnění.

§ 37.

Podnikatelům zemědělským, když byli odsouzeni podle § 33, nebo pro některý přestupek, který se trestá dle § 35, může zemský politický úřad odejmouti právo vyhrazené v § 3, živiti se obilím vlastní sklizně.

O stížnosti proti tomu podané rozhodne ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 38.

V příčině přestupků, spadajících v obor působnosti politických správ, lze podle min. nařízení ze dne 1. března 1915, č. 49 ř. z., vydati bez předchozího řízení trestní opatření.

O propadnutí a opatření k zajištění.

§ 39.

Je-li uložen trest podle § 33, může soud předměty (§ 1), na něž se trestní čin vztahuje, nebo výrobky proti zákazu z nich získané neb výtěžek z těchto předmětů (výrobků) prohlásiti za propadlé ve prospěch státu.

Nelze-li stíhání nebo odsouzení určité osoby provésti, lze rozhodnouti o propadnutí samostatně. O řízení platí předpisy § 20 zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897.

§ 40.

Politický okresní úřad, ukládaje trest podle §§ 34 neb 35, může v náleze vyřknouti, že předměty (§ 1), na něž se trestní čin vztahuje nebo výrobky proti zákazu z nich získané neb výtěžek z těchto předmětů (výrobků), propadá ve prospěch státu.

Jedná-li se o zřejmou protizákonnost, na niž jest stanoven trest dle §§ 34 nebo 35, může politická okresní správa bez ohledu na to, zdali je proti určité osobě zavedeno řízení trestní, vyřknouti propadnutí.

§ 41.

Politické okresní a státní policejní úřady, a jde-li o propadnutí dle § 39, také soud, mohou k zajištění propadlých předmětů (výrobků), nebo výtěžků z nich učiniti potřebná zajišťovací opatření.

§ 42.

Zajištěné předměty (výrobky) mohou, vznikají-li jich uschováním náklady nebo je-li tu nebezpečí zkázy, býti úřadem k zajištění oprávněným zcizeny ještě před prohlášením propadnutí.

Pokud jde o propadnutí dle § 39, náleží však toto oprávnění politickému okresnímu úřadu nebo státnímu policejnímu úřadu jen v pilných případech. Výtěžek buď v těchto případech uložen u soudu a nastoupí v příčině propadnutí na místo propadlých předmětů.

§ 43.

Z rozhodnutí a opatření, vydaných politickým okresním nebo státním policejním úřadem podle §§ 40, druhého odstavce, 41 a 42, nelze se odvolati. Pouze v případech zvláštního zřetele hodných může ministerstvo pro zásobování lidu prominouti propadnutí zásob.

§ 44.

Propadlých předmětů neb výtěžků z nich použije stát k zásobení obyvatelstva.

Závěrečná ustanovení.

§ 45.

Výkonem jest pověřeno ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 46.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem vyhlášení.

Touto dobou pozbývají platnosti:

nařízení veškerého ministerstva ze dne 26. května 1917, č. 235 ř. z., kterým se mění a do-

plňuje císařské nařízení ze dne 11. června 1916, č. 176 ř. z., o úpravě obchodu obilím, moukou a luštěninami;

nařízení úřadu pro výživu lidu ze dne 21. června 1917, č. 266 ř. z., o povinnosti přenechatí mlátič strojů;

nařízení úřadu pro výživu lidu ve shodě s účastněnými ministry ze dne 26. března 1918, č. 121 ř. z., o propadnutí obilí, mouky a luštěnin;

nařízení úřadu pro výživu lidu ve shodě s účastněnými ministry ze dne 17. června 1918, č. 216 ř. z., jímž se mění a doplňuje nařízení veškerého ministerstva ze dne 26. května 1917, č. 235 ř. z., o úpravě obchodu obilím, moukou a luštěninami.

Pozměňuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. března 1919, č. 125 Sb. z. a nař., pokud jde o luštěniny a pohanku, a zrušuje se nařízení uherského ministerského předsedy č. 2490 z r. 1918, o zabavení, zužitkování a zpracování plodin úrody r. 1918 s příslušnými doplňujícími vztáznými nařízeními.

Dr. Stránský v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Staněk v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Soukup v. r.	Prášek v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Dr. Hruban v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 355.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. června 1919

**o odkladu působnosti zákona o osmihodinné době
pracovní pro podniky železniční.**

Podle § 15 zákona ze dne 19. prosince 1918, čís. 91 Sb. z. a n., vydává se toto nařízení:

§ 1.

Odklad působnosti zákona z 19. prosince 1918, čís. 91 Sb. z. a n., o osmihodinné době pracovní, pokud byl povolen článkem VI. nařízení ministra sociální péče z 11. ledna 1919, čís. 11 Sb. z. a n. do 30. června 1919 pro pomocné služby v topárnách a pro provozní službu v podnicích železničních, prodlužuje se v téměř rozsahu do 30. září 1919.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr železnic v dohodě s ministrem sociální péče.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Winter v. r.	Dr. Zahradník v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Rašín v. r.
Dr. Soukup v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Staněk v. r.	Stříbrný v. r.

Čís. 356.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. května 1919,

**jímž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu
ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků.**

Podle zmocnění obsaženého v článku XVIII. až XX. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., vydávají se tyto předpisy:

§ 1.

Zákon z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o úrazovém pojištění dělníků, pokud již nenabyl účinnosti nařízením z 19. května 1919, č. 272 Sb. z. a n., nabývá jí dnem 1. července 1919 v celém rozsahu.

§ 2.

Veškeré podniky horní, podrobené doзору horních úřadů, jakož i náležející k nim závody, vrtací podniky na vyhrazené nerosty, podniky na těžbu horního vosku a asfaltu, jejichž dělníci a závodoví úředníci byli až dosud podle zákona z 30. prosince 1917, č. 523 ř. z., pojištěni pro případ úrazu u hornické úrazové pojišťovny ve Vídni, buďtež přihlášeny podnikateli způsobem předepsaným v § 18 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, u úrazové pojišťovny v Praze nebo v Brně, příslušné podle místa provozovny.

Příhlášku tuto podati jest dvojmo do 14 dnů od vyhlášení tohoto nařízení přímo u úrazové pojišťovny, a to na tiskopise touto vydaném.

V oddílu přihlášky, určeném pro zvláštní poznámky, jest uvést, kterým rozhodnutím úrazové pojišťovny hornické ve Vídni a do jaké nebezpečnostní třídy a do jaké procentní sazby ten který podnik byl zařazen.

§ 3.

Úrazové pojišťovny dělnické oznamtež ihned politickému úřadu II. stolice naturální požitky, jejich hodnotu v tom kterém okrese si přejí míti podle § 8 zákona úrazového ustanovenou.